

Σαν τον Καραγκιόζη

Διονύσης Σαββόπουλος

Κείνο που με τρώει, κείνο που με σώζει
είναι π' ονειρεύομαι σαν τον καραγκιόζη
Φίλους και εχθρούς στις φριχτές μου πλάτες
όμορφα να σήκωνα, σαν να 'ταν επιβάτες

Λευκό μου σεντονάκι, λάμπα μου τρελή
ποια αγάπη τάχα μας φυσάει
Βάλε στη σκιά σου τούτο το παιδί
που δεν έχει απόψε πού να πάει, πού να πάει

Σαν κουκιά μετρώ τα λόγια του καμπούρη
πίσω απ' το λευκό πανί, μέσα απ' το κιβούρι
Μα όσο κι αν μετρώ, κάτι περισσεύει
Τρύπια είν' η αγάπη μας και δε μας προστατεύει

Λευκό μου σεντονάκι, λάμπα μου τρελή
κόκκινο αυγό ή καρναβάλια
Μέσα από την κάλπη, τη στατιστική
μάς κοιτάει ο Χάρος και τού τρέχουνε τα σάλια

Σαν σκιές γλιστρούν λόγια και εικόνες
κάρα σκουπιδιάρικα φεύγουν οι χειμώνες
Κι αν δεν ντρέπεσαι να καθίσεις πίσω
έλα στην παράσταση να σε γιουχαίσω

Λευκό μου σεντονάκι, λάμπα μου τρελή
ποια αγάπη τάχα μας φυσάει
Βάλε στη σκιά σου τούτο το παιδί
που δεν έχει απόψε πού να πάει, πού να πάει.